

вияв сецесійної ситуації в українській еміграційній літературі”, Ю. Потіпак (Маріуполь) “Сецесійні моделі прози Євгена Мандичевського: жанрологічний аспект”, Н. Герасименко (Київ) “Жанрово-стильові модифікації сучасної популярної прози: про межовість жанрів жіночого роману”, І. Домолега (Мелітополь) “Формування суспільної та індивідуальної етносоціокультурної свідомості засобами української літератури” та ін.

Слід наголосити на активній участі в конференції студентів та аспірантів, зокрема, ґрунтовні доповіді виголосили О. Смольницька (Сімферополь) “Сецесія як перехід до міфу на прикладі роману Марії Матіос “Солодка Даруся”: юнганський аналіз твору”, О. Мудрак (Київ) “Жанрова “сецесія” еротичної лірики”, І. Гладка (Сімферополь) “Сецесійні мотиви творів Гната Михайличенка”, Г. Максименко (Луганськ) “Історична романістика В. Малика: темпоральні особливості”, Т. Преображенська (Сімферополь) “Сецесія у творчості Миколи Куліша”, О. Медоренко (Луганськ) “Віртуальний простір жанру авторського коментаря періоду “fin de siècle”, О. Пуліна (Донецьк) “Технічна кіноконструкція в художньому творі”, Р. Лихограй (Київ) “Політичні смисли у фольклорному текстовому просторі” та ін. Обговорення проблемних питань конференції відбувалося дискусійно та динамічно.

Досить широко була географія учасників конференції — Київ, Луганськ, Одеса, Кіровоград, Сімферополь, Бердянськ, Дніпропетровськ, Херсон, Запоріжжя, Харків, Мелітополь. Велика кількість доповідачів, що репрезентують наукові центри майже всіх регіонів України, засвідчує значний науковий інтерес до проблеми сецесії в українській літературі.

Загалом хід пленарного й секційних засідань довів, що сецесія в новітній українській літературі — це та лакуна в літературознавстві, яка потребує докладного та різноаспектного аналізу. Актуальна і перспективна, вона відкриває нові обрії наукових досліджень, тому, безперечно, заслуговує на нашу пильну увагу. Сподіваємося, що проведення подібних конференцій триватиме й далі, а коло дослідників літературної сецесії дедалі ширшатиме.

Найближчим часом буде опублікований науковий збірник, який міститиме матеріали конференції.

Отримано 24.12.2009 р.

Ірина Терехова
м. Сімферополь

ПРЕЗЕНТАЦІЯ СЛОВАЦЬКОЇ МОНОГРАФІЇ

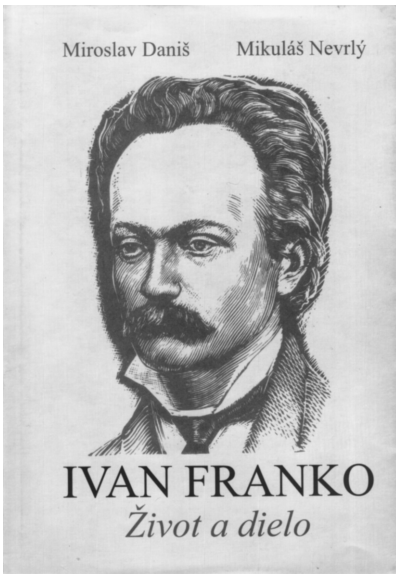
29 жовтня 2009 року у видавництві “Смолоскип” відбулася презентація українознавчих видань відомих словацьких українців акад. НАН України Миколи Неврлого та доцента Братиславського університету ім. Яна Амоса Коменського Мирослава Даніша. Це праця М. Неврлого “Минуле й сучасне. Збірник слов’язнавчих праць” (К.: Смолоскип, 2009 р., 956 ст.) та монографія М. Неврлого у співавторстві зі словацьким істориком, вихованцем Київського університету імені Тараса Шевченка М. Данішем “Іван Франко. Життя і творчість. 1856-1916”, яка побачила світ у Пряшеві 2009 р. словацькою мовою. Презентацію відкрив директор видавництва Р. Семків.

Голова видавництва “Смолоскип” О. Зінкевич зазначив, що Миколу Неврлого по праву можна вважати чудовим літописцем українського літературного процесу ХХ та ХХІ ст. Зокрема йдеться про тих письменників, які у 1920-1930 рр. опинилися в Празі, взагалі у порівняно демократичній ЧСР за президентства Томаша Масарика, який не тільки створив нормальні умови для проживання в ЧСР українських емігрантів, а й підтримав передислокацію з Відня до Праги Українського Вільного Університету. О. Зінкевич зазначив, що колектив видавництва “Смолоскип” самовіддано працював над літературним доробком М. Неврлого, бо все, написане цим славістом і літературознавцем, гідне щонайвищої оцінки.

Автор глибоких і аналітичних передмов до презентованих видань акад. І. Дзюба, говорячи про, за його словами, “перший вагомий збірник праць акад. М. Неврлого, на який спромоглася нині Україна”, зазначив, що в українознавчому та слов’язнавчому доробку М. Неврлого він виокремив чотири головні масиви досліджень:

- розвідки з української класичної літератури (Котляревський, Шевченко, Франко, Леся Українка, Панас Мирний);
- розвідки та публікації з української літератури й літературознавства т. зв. “Розстріляного відродження”;
- численні дослідження академіка з українсько-чеських та українсько-словацьких літературних зв’язків;
- зразкові видання творів “проскрибованих” видатних українських поетів ХХ ст. – Б.-І. Антонича “Перстені молодості” (1966), Д. Фальківського “Ранені дні” (1969), Є. Маланюка “Земна Мадонна” (1991), Олега Ольжича “Цитаделя духа” (1991), М. Ситника “Катам наперекір” (1998).

Ю. Шовкоплясом, В. Мисиком, І. Вирганом та ін. Чимало з них згодом стали героями його нарисів, наукових праць, спогадів. "Щоправда, коли в 1968 р. в нас побували радянські танки, – зазначив академік М. Неврлий, – мені заборонили друкуватися. Ось така і крута, і звивиста моя житейська стежка".

Отримано 13.11.2009 р.

Іван Пасемко
м.Київ

СПОМ'ЯНУЛИ АКАДЕМІКА С. СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО Й НАД ПРУТОМ, І НАД ВІСЛОЮ

Хоч і повільно, але починаємо віддавати належне видатному українському філологу, академікові-фундаторові УАН у Києві Степанові Смаль-Стоцькому. І не останню роль у цьому відіграє Чернівецький університет, у якому він навчався, де впродовж 33 років очолював кафедру українсько-руської літератури та двічі обирався деканом його філософічного факультету. 1996 року чернівецький історик О. Добржанський у співавторстві з киянином В. Даниленком видав монографію "Академік Степан Смаль-Стоцький: Життя і діяльність". У 2001 р. автор цих рядків опублікував у книжці "Письменники Буковини другої половини XIX – першої половини XX століття" відповідний розділ з літературним портретом, працями професора про Ю. Федьковича, О. Кобилянську та В. Стефаніка й бібліографічним апаратом. У лютому 2009 р. чернівецький аспірант О. Горбатюк захистив у Львові кандидатську дисертацію "Степан Смаль-Стоцький як літературознавець: постаті та явища нової української літератури".

У Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича торік відбулася міжнародна наукова конференція "Постать Степана Смаль-Стоцького в національно-культурному житті Буковини кінця XIX – початку XX ст. і сучасна рецепція його доби", присвячена 150-річчю від дня народження вченого. Проблематика доповідей, виголошених на першому пленарному засіданні конференції, відображала розмаїття діяльності академіка: "Степан Смаль-Стоцький в українській історії" (В. Даниленко, Київ), "С. Смаль-Стоцький – визначний політик, творець українського національного відродження на Буковині" (О. Добржанський, Чернівці), "Дипломатична діяльність С. Смаль-Стоцького в контексті діяльності уряду ЗУНР в еміграції" (В. Піскун, Київ), "Степан Смаль-Стоцький як мемуарист" (Б. Мельничук, Чернівці), "Наукові засади граматичних праць С. Смаль-Стоцького" (Н. Гуйванюк, Чернівці), "Праці С. Смаль-Стоцького в оцінці польських мовознавців" (А. Фаловський, Краків), "С. Смаль-Стоцький і ми..." (Л. Ткач, Чернівці), "Ми підемо у мандрівку століть з твого духа печаттю..." (В. Шендеровський, Київ).

Працювало шість секцій: історії, культурології, мовознавства, літературознавства, педагогіки та сучасної рецепції постаті С. Смаль-Стоцького і його доби. З літературознавчих доповідей і повідомлень привернули увагу, зокрема, такі: "Юрій Федькович і Степан Смаль-Стоцький: результативність ідейно-творчого спілкування" (Л. Ковалець, Чернівці), "Тарас Шевченко. Інтерпретації" С. Смаль-Стоцького